

nandi restrictum ad omnia presentia tantum bona: quasi scilicet omnia presentia, non etiam futura donare possimus.

4 Nec mouet, quod Doctores obijciunt; per talem donationem ius testandi, & sic publicum tollitur, si qui testam. facere possit, quod tamen maxime aduersum sit legibus, & contra bonos mores, l. pactum, 15. C. de pact. Donator namque in id tantum, quod commode facere potest, conuenitur: nec illi alimenta necessaria vi tate auferuntur, ne egeat.

6 Semper tamen quippe ita est interpretanda donatio, ne donator liberalitate sua inops factus periclitetur, l. inter, 19. §. fi. & l. ne liberalitate, 50. ff. de re iudic.

7 Quinimo alimentis renunciarum non posse, tradunt Decius in l. iura, 8. ff. de regul. iur. Trentacinq. lib. 1. resol. 2. de aliment. n. 15. Quare licet quispiam omnia & presentia, & futura bona donarit: adhuc tamen de alimentis, hoc est cibarijs, vestibus, lectis medicinis, habitatione, potionibus, suppellectile, &c. testari poterit, l. legatis, 6. ff. de aliment. legat. leg. obligatione, 6. & l. seqq. ff. de pignori.

8 & hypothec. Quin & in omnium bonorum donatione non venire nomina debitorum, siue iura, & actiones directas, quae offibus donatoris adhaerent, docuerunt Menochius l. 1. conf. 47. numer. 2. & And. Gail. lib. 2. obser. 11. numer. 10. alij, ab ijs memorati. Proinde de his quoque donator testamentum facere poterit. Et ita tenent Alciatus ad l. fin. numer. 72. C. de pact. Corasius lib. 6. Miscellan. iur. ciuil. cap. 17. Vaudus lib. 1. quaest. 31. Mascard. de probat. vol. 3. concl. num. 20. Matth. Stephani cent. 2. q. 47. ad littera B. Arumaus Exercit. Instit. 6. th. 15. D. Collega Boccer. in comment. de donationibus capitol. 3. numer. 39. cum seqq. edit. 2. Anto. Faber. part. 2. de errorib. pragmat. decad. 48. error. 6. huiusque perpetuus affecta, & assertor Schiffordegherus lib. 1. tract. 13. q. 1. & seqq. & nouissime Quirinus Ku-

nihil b valet. Solet ad hoc allegari l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verbor. oblig. & hęc est communis opin. vt dicit Bal. in cap. in presentia, n. 36. de proba. quem refert Episcopus Loazes in suis allegatio. pro Marchione Velez, fol. 210. num. 4. Imol. in Rubr. extra, de testam. post num. 15. vers. Quid autem. Rom. consil. 171. num. 1. vbi dicit, quod hęc est communis opin. siue huiusmodi donatio fiat in actu testandi, siue per viam contractus. Idem dicunt Scribentes in l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verbor. oblig. & in specie Alex. numer. 16. & Iason numer. 20. Aret. conf. 54. post n. 2. vers. circa secundum. Abb. conf. 48. numer. 1. in fin. lib. 2. Corn. consil. 176. in littera N. lib. 1. & consil. 238. in littera L. lib. 3. & consil. 252. in prin. eod. volu. Guido Papae conf. 314. numer. 4. Iason in l. licet. numer. 25. C. de pactis. Deci. in dict. l. si. numer. 30. C. de pactis. & in d. cap. in presentia, in 7. notabil. de probatio, & consil. 30. num. 1. & 2. & consil. 203. post num. 2. et consil. 251. num. 1. & consil. 655. nu. 7. Purpurat. in d. l. fin. num. 238. in fin. Curt. iun. consil. 25. num. 1. Gratus consil. 70. numer. 1. lib. 1. Ripa lib. 3. responsum, cap. 14. numer. 1. Io. Dilect. de arte testandi, titul. 10. caut. 2. post numer. 1. Duen. reg. 216. in princ. Ratio est, quia ex tali donatione quis sibi adimeret facultatem testandi, quod leges maxime abhorrent; sicut etiam in simili videmus, quod donatio facta in penam mutationis testamenti non valet, vt dixi supra lib. prox. §. testamentum. questione 95.

2 Et ex hac ratione imprimis infertur, quod vbi cuncti ex donatione omnium bonorum quis non adimeret sibi facultatem testandi, talis donatio vique valeret: puta, si quis non donauerit omnia bona sua presentia, & futura, sed bona sua presentia tantum. Et ita communiter concluditur, vt ait Ruin. consilio 178. numero tertio, error. 6. huiusque perpetuus affecta, & assertor Schiffordegherus lib. 1. tract. 13. q. 1. & seqq. & nouissime Quirinus Ku-

Alexand. in dict. l. fin. post numerum tertium. Claud. in l. pactum. num. 4. C. de pactis. Poterit enim donator aliqua bona post donationem acquirere, & de illis testari.

3 Eademque ratione, si quis simpliciter donauerit bona sua, valebit talis donatio: & ita tenent omnes, vt ait Corn. consil. 152. in littera D. libro tertio. In huiusmodi enim donatione simpliciter facta, non veniunt bona postea quaesita, secundum opinionem omnium Doctor. vt dicit Bello. consilio quinto, in princ. subdens, quod hęc opinio est adeo sumpta, vt quasi videatur audax temeritas vel le contrarium tenere. Poterit ergo donator de istis bonis postea quaesitis disponere, & testari.

4 Idem dicendum est, vbi quis etiam verbis vniuersaliter conceptis donasset omnia bona sua: adhuc enim in tali donatione non veniunt bona futura, & ideo valebit donatio. Ita sentit gloss. in dict. l. fin. in verbo, Accommodauerit. quam sequuntur communiter Doctor. vt ait Decian. consilio 225. numero 4. in fin. & hanc conclusionem dicit esse communem Ias. consilio quinto, columna secunda, versicul. Sed praemissis lib. 3.

5 Pariter etiam, si quis donauerit omnia bona sua mobilia, & immobilia, valebit talis donatio. Et est communis opin. vt dicit Ias. in dicto consilio quinto columna tertia, versicul. Secundo pro ista. libro tertio. Decian. consil. 414. numer. 10. Nam praeterquam quod in huiusmodi donatione non veniunt bona futura; certum est, quod secundum magis communem sententiam in donatione omnium bonorum mobiliu, & immobilium non veniunt iura, & actiones, vt attestantur Doctorum pra-allegat. & sic non est donatori adempta facultas testandi.

6 Sed quæro, nunquid valeat donatio ab aliquo simpliciter facta sua hereditatis? Respon. in hoc articulo varia fuerunt opin. Doctor. nam aliqui tenuerunt, quod talis donatio valeat: & hanc opin. dicit esse communem Purpurat. in d. l. fin. num. 245. C. de pactis. Contrariam autem sententiam, scilicet,

bachius centur. 2. quaest. iur. illustr. decur. vltim. quaestio. 1. alijque complures. Et huc quoque pertinent, quae annotauimus part. 1. Disputatorium nostrar. ad Institut. disput. 18. assert. 16. & seq. Harprec.

b Nihil valet. Vide ad hanc communem opinionem sex ampliationes per Duen. regul. 219. cum duobus ampliationibus; similes sunt sex limit. datae per Deci. in l. fin. C. de pact. & decem per Cagnol. ibid. à num. 238. vique ad num. 272. Item donatio omnium bonorum haud potest fieri ab existente in articulo mortis, per Cagnol. in d. l. fin. num. 227. valet tamen, quando sit ecclesiae per Deci. in consilio 488. Ias. consil. 169. volume quarto Alexand. in consil. 152. lib. 6. Ruin. in consil. 182. vol. 1. Fallit tamen hoc, vt per Ruin. in consil. 128. vbi sequitur: quando quis dedicauit omnia Ecclesiae, & ille, qui dedicauit ad dedicationem non habebat mandatum. Item an procedat in donatione tacita, atque praesumpta? Vide per Tiraq. de legib. conuubi. fol. 142. 176. 178. Item donationem omnium bonorum si quis fecerit, quia donatarius prius accepit aliqua bona, vt toto tempore eius vitae gauderet, restringitur solum ad illa bona donatarij, non etiam ad alia bona donantis, per Roman. consilio 284. triplici ex fundamento. Giach.

c Non veniunt iura, & actiones. Ad idem per Franc. Aret. in consil. 54. & Cagnol. in l. fin. numer. 355. C. de pact. Giach.

d Suae hereditatis. Quamuis donatione omnium bonorum iure valeat, vt haecenus est ostensum: nemo tamen hereditate alicui donare potest. l. cum donationis 34. C. de transactionib. Huiusque ratio est: quia hereditas

reditas, vel Testamento, vel lege defertur, non conuentione partium. l. prim. ff. de petit. heredit. l. pactum quod dotali. 15. & l. finali. C. de pactis, l. hereditas, 5. Cod. de pactis conuentis, &c. Idque copiosius explicauimus ad princ. tit. Instit. de heredit. quae ab intest. def. num. 4. & sequentib. Eandem opinionem, post Clarum hic, & alios, comprobat Fachin. d. lib. 6. cap. 94. & Boccer. d. c. 8. nu. 46. Harprec.

e Non valeat. Donatione tamen de dimidia hereditatis valet per Alban. conf. 4. nu. 32. Item, quod in donatione omnium bonorum mobilium, & immobilium non veniant iura, & actiones, nec nomen debitoris, vide per Natt. in consilio 146. numer. 13. & 14. Item si quis dicat, dono tibi hereditatem meam, quod valeat donatio, & intelligitur de bonis praesentibus, vt actus valet? vide pulcherrime per Crauet. consil. 139. numer. 6. Giach.

f Praesentium, & futurorum. Item quod talis donatio valeat, si non interuenit cessio respectu iurium & actionum, vide per Nattam consilio 146. nu. 15. Giach.

g Reseruauit sibi aliquid. Item quod donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum reseruata certa quantitate, vel re, valet: commune dixi in collecta mea com-

scilicet, quod imò talis donatio non valeat, tenuit Bart. in d. l. fin. nu. 14. Et hanc dicit esse magis communem Cagnol. in d. l. fin. n. 223. & seq. Duenas in d. regula 219. in 4. ampliat. quae mihi etiam magis placet. Cum enim nomen hereditatis comprehendat omnia bona, quae quis tempore mortis suae relinquat: non videri deo quomodo dici possit per donatori facultatem testandi.

7 Sed quid si quis faciat alteri donationem causa mortis omnium bonorum suorum praesentium, & futurorum, nunquid talis donatio valebit? Respon. quod valeat donatio omnium bonorum, post mortem collata. Ita tenet gl. in d. l. fin. in verbo Accommodauerit. DD. vt ait Dec. in consil. 578. nu. 7. in fin. Ita etiam communiter teneri attestat Imol. in Rub. extra, de testam. num. 5. Ias. in d. conf. 5. col. 6. vers. Non obstat tertium. lib. 3. Curt. iun. consil. 81. num. 3. Poterit enim donator, ipsa donatione non obstante, alium heredem instituere, qui licet teneatur postea donatario dare iuxta conuenta in donatione, poterit tamen retinere Falcidia, &c.

Secundo principaliter ex ratione superius posita, quod scilicet donatio omnium bonorum non valet, ne quis eo modo amittere possit facultatem testandi infertur, quod si do-

nator in huiusmodi donatione reseruauerit sibi aliquid pro facultate testandi, donatio ipsa valebit. Ita dicit Bart. in d. l. stipulatio hoc modo concepta. num. 6. & est communis opin. vt dicit Soc. iun. consil. 142. nu. 39. lib. 1. Talis enim donatio non tollit in totum, sed solummodo restringit testandi facultatem: intellige tamen, vt illud, quod reseruatur, non sit quid minimum, sed saltem excedat vigesimam partem illius patrimonij, qd donatur.

9 Sed pone, quod donator sibi reseruauerit vsumfructum bonorum suorum, nunquid stante hac reseruatione donatio sustinebitur? Respon. aut testator reseruauit sibi vsumfructum hoc expresso, vt de eo posset in vita disponere, & non valet donatio. Ita consilij Bartol. conf. 76. in cap. Pater filio, & ita frequentiore calculo receptum est, vt ait Didac. libro 3. resolut. c. 12. numer. 3. Ad hoc enim, vt donatio omnium bonorum valeat, oportet, quod illud, quod donator sibi reseruauit, sit eius conditionis, vt de eo testari possit. Et hęc est communis sententia, vt ait Didac. in d. cap. 12. circa fin. Aut verò donator sibi simpliciter reseruauit vsumfructum, & tunc communis opin. est, quod donatio ipsa valeat. Et licet Paul. de Castr. in d. l. fin. nu. 10. Cod. de pactis. tenuerit contrarium, scilicet, quod imò non valeat: tamen contra eum est communis sententia, vt attestatur Didac. in d. c. 12. num. 4. quam etiam dicit receptam esse apud Regni Hispaniae suprema tribunalia. Quae multo magis procederet, vbi expresso donator sibi vsumfructum reseruaret cum facultate de eo disponendi tam inter viuo, quam in vltima voluntate.

mun. opin. in verb. donatio. nu. 27. Giach.

h Vsumfructum. Item commune, & fufius vide eadē collect. mea. d. verb. donatio. num. 31. & fuffinetur donatio omnium bonorum cum reseruatione vsumfructus, quando fructus haud sunt tenues. Vide per Crauet. in consil. 22. verum generaliter donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum, cum reseruatione vsumfructus, non valet: per Decium consilio 30. & 203. column prima. & in l. fin. C. de pactis, & ibi per Cagnol. qui declarat, quomodo debeat fieri ista reseruatio ad hoc, vt operetur, num. 239. per Boer. decil. 204. num. 45. & decil. 353. vide per Natt. consil. 146. in 4. dub. Quid si esset reseruatus vsumfructus cum iuramento? vide per Cotin. cōf. 176. vol. 2. dixi in reg. iur. contra. Giach.

i Testari possit. Adde commune etiam per Rol. conf. 93. sub numer. 3. vbi plene alios concordantes allegat. Giach.

QV AESTIO XX. SVMMARIA.

- 1 Donatio omnium bonorum an valeat si sit iurata.
- 2 Donatio omnium bonorum praesentium, et futurorum nunquid annulletur in totum, an autem pro parte tantum.
- 3 Donatio omnium bonorum facta ecclesiae, an valeat.
- 4 Donatio reciproca omnium bonorum facta inter fratres, vel socios an valeat.
- Ex Additionibus.
- 1 An valeat omnium bonorum donatio iurata: vel pia causa facta: vel reseruato vsumfructu, aut re quadam alia ad testandum sufficiente, remissive.

ADDITIONES. QV AEST. XX.

1 Etiam si sit iurata. Item quod donatio omnium bonorum praesentium, atque futurorum valeat, nec validetur iuramento commune, fufius vide in coll. mea com. opi. in verb. donatio, nu. 28. & 30. vbi etiam habes nu. 29. 31. 32. quibus cass-

Estat nunc, vt nonnullas Quaestiones in hoc proposito occurrentes breuiter explicemus: & in primis quæro, an con-

clusto in proxima quaestione superius facta, quod scilicet donatio omnium bonorum nihil valet, habeat locum, etiam si talis donatio sit iurata? Respondeo, quod sic. Nam huiusmodi donatio, cum auferat homini liberam testandi facultatem, censetur contra bonos mores, & ideo non

bus valeat. Dicit tñ Natt. conf. 453. nu. 16. quod licet donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum haud valeat, tamē si sit iurata, quod valebit in praesentibus, non in futuris, & citat concord. Giach.

Si talis donatio sit iurata. Cum ex Additionibus, & notatis ad Quaest. P 3 stio-

